

Jan Paweł II

Kontemplacja na wzór Maryi : "Anioł Pański" : (Quart, 18 lipca 1999)

Salvatoris Mater 2/1, 341-342

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

3. Zawierzmy dziś Najświętszej Pannie wasze miasto Maribor, w którym nowy błogosławiony pełnił swą biskupią posługę. Zawierzmy je wraz z innymi diecezjami Słowenii i z całym waszym narodem.

Zawierzmy Matce Bożej pasterzy, kapłanów, zakonników i zakonnice, rodziny, dzieci i młodzież, nadzieję Kościoła i społeczeństwa, ludzi starych, chorych i cierpiących. Niech Maryja wam towarzyszy, niech prowadzi was, bogatych w wiarę, nadzieję i miłość, ku bliskiemu już trzeciemu tysiącleciu.

„Anioł Pański”³⁷.

(Quart, 18 lipca 1999)

Kontemplacja na wzór Maryi

1. Dzisiaj dane mi jest odmówić modlitwę „Anioł Pański” w samym sercu Valle d’Aosta, gdzie spędzam wakacje. Powiedziałem „w samym sercu” nie tylko dlatego, że gmina Quart położona jest w centrum regionu, ale przede wszystkim dlatego, że tutaj właśnie znajduje się karmel *Mater Misericordiae*, poświęcony przeze mnie dokładnie dziesięć lat temu, 16 lipca 1989 r., który stanowi w pewnym sensie kontemplacyjne centrum tutejszego Kościoła. Do karmelitanek, które tutaj żyją i pełnią codzienną posługę modlitwy, kieruję słowa serdecznego pozdrowienia.

Klasztor jest prawdziwą „centralą” energii duchowej, czerpiącą ze źródła kontemplacji. Naśladuje w tym przykład Jezusa, który oddawał się modlitwie w samotności, pogrążając się całkowicie w dialogu z Bogiem Ojcem, aby czerpać z niego siły potrzebne Mu do realizacji zbawczej misji.

Kościół kontynuuje w dziejach misję Chrystusa: pośród licznych charyzmatów, stanowiących jego bogactwo, zachowuje także niezwykle cenny charyzmat życia kontemplacyjnego, pielęgnowany w klasztorach jako odpowiedź na absolutną miłość Boga, który we Wcielonym Słowie zjednoczył się z ludzkością wieczystą i nierozzerwalną więzią. Klasztory żeńskie ukazują w sposób szczególnie wyrazisty wyłączność związku Kościoła z Chrystusem Oblubieńcem, przeżywając doświadczenie Maryi – milczącej Dziewicy wsłuchanej w głos Boży.

2. We wspólnocie monastycznej w Quart Maryja Królowa Karmelu jest czczona pod imieniem „Matki Miłosierdzia”. Wydając na świat Jezusa, Najświętsza Panna dała ludzkości najdoskonalszego Świadka miłosiernej miłości Boga. W realizacji tego zamysłu zbawienia nie była biernym narzędziem, ale posłuszną współpracowniczką, której wola współbrzmiała doskonale z Bożym Miłosierdziem. W Jej niepokalanym Sercu odzwierciedla się wyraziście dobroć Boga, Jego wola przebaczenia grzesznikom i Jego ojcowskie współczucie.

³⁷ „L’Osservatore Romano” 20(1999) nr 11, 38-39

Macierzyństwo Maryi osiąga pełnię na Kalwarii, gdzie poprzez krzyżową ofiarę Chrystusa Boże Miłosierdzie dokonuje najwyższego aktu odkupienia. W tej tragicznej i chwalebnej godzinie Maryja staje się na zawsze Matką Miłosierdzia. Na Jej wzniosłym przykładzie wzorują się mniszki karmelitańskie, składając same siebie w ofierze za zbawienie wszystkich ludzi. Dziękujmy [39] Bogu za to, że nieustannie powołuje wybrane dusze, aby w sercu Kościoła były modłącymi się apostołkami Jego miłosiernej miłości. [...]

„Anioł Pański”³⁸.

(Castel Gandolfo, 15 sierpnia 1999)

Przewodniczka w drodze

[40] 1. Liturgia zachęca nas dzisiaj do kontemplacji Maryi wziętej z duszą i ciałem do nieba. Na mocy szczególnego przywileju została Ona napełniona łaską już w chwili poczęcia, a Chrystus, gdy zasiadł po prawicy Ojca, otworzył Jej jako pierwszej z istot stworzonych bramy swego Królestwa. Ukoronowana na Królową Aniołów i Świętych, Matka Boga i Kościoła towarzyszy dziś z nieba chrześcijańskiemu ludowi i jaśniej mu jako „nowa Niewiasta Niepokalana, która naprawiła winę pierwszej kobiety” (*Sacramentarium Gregorianum, Praefatio in Assumpt.*, n. 1688).

Zwróćmy się z ufnością do Tej, która „jaśniej pośród świętych niczym słońce wśród gwiazd”. Nam, pielgrzymującym przez świat i zmierzającym do chwały niebios, Maryja jako jaśniejąca gwiazda wskazuje drogę do ojczyzny, ku której podążamy. Upewnia nas, [41] że dotrzemy do celu, jeżeli będziemy niestrudzenie i nieustannie poszukiwać „rzecz z wysoka” z żywą wiarą, niezłomną nadzieją i gorliwą miłością. Nie tylko wskazuje nam drogę, ale sama nam towarzyszy i jest dla nas „niebios błogą bramą”.

2. W różnych częściach świata to tradycyjne święto maryjne przypada w sezonie wakacyjnym, kiedy wiele osób wyjeżdża na urlopy, przeżywane wyłącznie jako czas rozrywki i wypoczynku. Jednakże ten okres oderwania od pracy zawodowej pozwala nie tylko odbudować siły fizyczne, ale także poświęcić więcej uwagi życiu wewnętrznemu i rozważaniu rzeczywistości wiecznych. W wielu regionach turystycznych znajdują się wspaniałe sanktuaria i dostępne dla wszystkich ośrodki kultu maryjnego. Czyż nie warto skorzystać z dni wypoczynku, aby je nawiedzić i zatrzymać się na chwilę modlitwy, najlepiej razem z rodziną? Spotkanie z Maryją w tych duchowych oazach stanie się źródłem umocnienia i otuchy, uczyni życie bardziej radosnym i pozwoli składać chrześcijańskie

³⁸ „L'Osservatore Romano” 20(1999) nr 11, 40-41.